

[C. J. F. Sven.]

Retsplejelov er Lejlighedslove, som man skal ændre i Huj og Hast, naar det tilfældigvis passer i den tilfældige Regerings Hensigter. Det er Love, som er udgaaet af et meget stort Arbejde, som hviler paa Overvejelser, i hvilke mange forskellige Organer har deltaget; netop derfor bør man ogsaa i Tilfælde af Ændringer, inden man skrider til disse, søge at skabe den grundigst mulige Overvejelse.

Vi har nu set, at der baade paa Strafferechtsomraadet og paa Retsplejeområdet af Regeringen er blevet foreslaaet Ændringer, som, tør man roligt sige, ikke har været undergivet en saadan grundig og alsidig Overvejelse, som jeg maa hævde det er berettiget at stille Krav om. Kendsgeringerne viser det, ja, jeg tør sige, at det ligefrem er erkendt af selve Regeringspartierne. Jeg kan henvise til Klageretsforslaget, der jo blev forelagt i en Skikkelse og nu om føje Tid formentlig bliver vedtaget i en helt anden Skikkelse. Hvis dette Forslag virkelig havde hvilet paa de grundige Overvejelser, som man efter mit Skøn kan kræve, havde dette jo ikke været nødvendigt. Maa jeg da spørge: Hvorfor gik man ellers fra Regeringspartiernes Side til at ændre dette Forslag?

Om føje Tid skal vi behandle et Forslag om Ændringer i Straffeloven. Betænkningen er afgivet. Her møder os det samme: at Regeringen forelægger et Forslag, Regeringen foreslaar selv Ændringer til det af den stillede Forslag — ikke for at tækkes Oppositionen, ikke for at skabe et bredere Grundlag for Vedtagelsen af disse Ændringer til Straffeloven, men udelukkende, maa jeg da formode, ud fra den saglige Betragtning, at det, man først har foreslaaet, ikke har været tilstrækkeligt overvejet. Og det er oven i Købet saaledes — hvad der fremgaar af den afgivne Betænkning —, at den højtærede Justitsminister ikke har nøjedes med een Gang at fremsætte Ændringer til sit eget Forslag, men har gjort det to Gange — i sidste Øjeblik fik vi nye Ændringer.

Jeg betvivler ikke, at der naturligvis har været fuldstændig Enighed mellem de to Regeringspartier — noget andet ligger uden for Mulighedernes Grænse. Naar der er sket Ændringer baade i Klageretslovsforslaget og i Forslaget om Ændringer i Straffeloven, er det derfor udelukkende ud fra en saglig Bedømmelse. Ikke alene er det jo blevet fremhævet fra dette høje Tings Talerstol, at de radikale Ministre i Regeringen havde tiltraadt Forslaget —

og naturligvis, naar en radikal Minister har skrevet paa en Veksel, vil de menige Medlemmer ogsaa honorere denne —, men det er ogsaa blevet sagt, at ikke alene var det de radikale *Ministre*, der havde tiltraadt, men det var selve det radikale *Parti*. Jeg tror paa det, og derfor tror jeg, man uden Malice over for de to Regeringspartier kan citere den gamle Vise:

To Drosler sad paa Bøgekvist,
saa gode Venner var de vist.

Altsaa — de Ændringer i Klageretslovsforslaget og til Straffeloven, der er blevet foreslaaet, skyldes udelukkende en rent saglig Overvejelse fra Regeringspartiernes Side. Jeg mener derfor at have bevist, at de Forslag, der hidtil er blevet forelagt paa Retsplejevæsenets og Straffelovens Omraade, ikke har været overvejet tilstrækkelig grundigt.

Man vil maaske saa hertil sige: Ja, men Udvalgsbehandlingen! Kan det ikke være tænkeligt, at man under Udvalgsbehandlingen vil kunne faa den grundige Overvejelse, der ikke hidtil har fundet Sted? Dertil maa jeg efter mit bedste Skøn svare: Nej, det tror jeg ikke. Et Flertal har naturligvis Ret til at benytte sin Magt; hvad skulde det egentlig med Flertallet, hvis det ikke skulde benytte det? Men man maa saa ikke samtidig give Befolkningen Indtryk af, at Oppositionen blot stiller sig modvilligt og overhovedet ikke vil gaa ind i en Forhandling. Der har ikke været budt os Forhandlingsmuligheder. Det har været et Diktat. Man har sagt som de gamle Romere: *Sic volo, sic jubeo* — vær saa artig, vi vil det nu engang, og vi bestemmer, at saadan skal det gennemføres! Derfor tror jeg ikke, at en Udvalgsbehandling vil kunne give dette Lovforslag den saglige Behandling, som tiltrænges.

Retsplejeudvalget er vel blevet spurgt. Jeg ser bort fra, at Retsplejeudvalget, som det er oplyst, paa adskillige Punkter har fraraadet Ændringerne. Desværre er Retsplejeudvalgets Skrivelse ikke aftrykt, saa vi endnu ikke ved, om der har været et Mindretal, eller om Udtalelsen er enstemmig. Jeg synes derfor, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ingeborg Hansen) kunde have ventet med sine Bemærkninger om, hvorvidt der nu er Flertal eller Mindretal, i hvert Fald til vi havde set Skrivelsen. Det er saa karakteristisk, at man ikke lader Lovforslaget ledsage af de Udtalelser, der foreligger fra Retsplejeudvalget. Det har ogsaa vist sig, at man har haft visse Vanskeligheder ved at faa Udtalelser frem, Udtalelser fra Embedsmænd,